

Svajonė – galerija

22 metų vilnietė Guostė Vozbinaitė – jauniausia architektė, dalyvavusi Lietuvos architektų sąjungos paskelbtame Modernaus meno centro (MMC) ir biurų pastato Vilniuje konkurse. Projektą ji rengė ne viena, o su kolegomis iš Danijos architektų biuro „Arrow“.

Lilija VALATKIENĖ

Kokiame pastate įsikurs Modernaus meno centras Vilniuje, paaiškės dar šią vasarą.

Žinomo dailininko Aleksandro Vozbino dukte šiuo metu atlieka praktišką kompanijoje „Arrow“.

Ji ir pasiūlė kolegoms dalyvauti konkurse Lietuvoje, mat norėjo įrodyti, kad skirtingų tautybių žmonės, dirbdami išvien, gali sukurti įdomių dalykų.

–Buvote vienintelė užsienio architektų bendrovė, dalyvavusi šiame konkurse. Kaip vertinate savo pasirodymą? – paklausia Guostė.

– Mes labai savimi pasitikėjome, o mūsų projektas tikrai buvo išskirtinis: novatoriškas, jaunatviškas, impulsyvus.

Būtent tuo jis ir išsiskyrė iš kitų trisdešimties dalyvių darbų. Mūsų projekte labiau atsispindi MMC negu biurų pastatas.

Daugelyje kitų projektų buvo rodomas vienas statinys. Tačiau tokiu atveju miestiečiai ir svečiai net nematys, kad šiame pastate yra galerija. Man, kaip dailininko dukteriai, meno mėgėjai, labai svarbus meno poveikis.

Mes kūrėme traukos centrą, į kurį žmonės ateitų ir pamatytų meną, atvirą visiems.

Mūsų pasiūlytos patrauklios viešosios skvero erdvės irgi tapo ekspozicijos erdvėmis. Juk po atviru dangumi galima surengti nuostabių dalykų! Čia galėtų burtis žmonės, skambėtų muzika, būtų skaitoma poezija.

– Architektų sluoksniuose kalbama, kad įvykęs konkursas – tik laiko gaištasis, kad organizatoriai nėra įsigiję šio žemės sklypo ir pastato.

– Girdėjau tokias kalbas, kad konkursas buvo tik noras pažiūrėti ir padiskutuoti apie pačią idėją, kaip ir ką įmanoma čia pastatyti. Kadangi nebuvo vieno aiškaus laimėtojo (Komisija nusprendė pirmosios vietos neskirti).

Išrinktiems dviem antrosios vietos laimėtojams buvo pusiau padalytas pirmosios ir antrosios vietų prizų fondas – po 17,5 tūkst. Lt. – Red.), gali būti, kad kol kas ten niekas nieko ir nestatys. Gal tas vaiduoklis dar 10 metų stovės.

– Kokie pastatai, jūsų nuomone, gražiausi Vilniuje ir kokie dargo miesto vaizdą?

– Mudu su tėvu dažnai apie tai diskutuojame. Man labai nepatinka Šiuolaikinio meno centras (ŠMC). Betoninis griozdas.

O kažkada jis buvo laikomas dideliu žymaus architekto Vytauto Edmundo Čekanausko laimėjimu. Mano tėvai prisimena, kad anuomet, sugalvojus į šią erdvę įkišti tokį monstrą, buvo nugriauta keletas namų. Skverelis šalia ŠMC – visiškai nefunkcionalus, uždaras, tarytum specialiai paslėptas nuo visuomenės akių.

Nors aš nesu sovietinių laikų architektūros gerbėja, Sporto rūmai, mano manymu, gali egzistuoti kaip anuometės architektūros paveldas.

Beje, jie atrodo geriau ir įdomiau nei šalia naujai pastatytas žalių stiklinių namų kvartalas. Jokio tūrio, net akys jo nefiksuoja. O Mindaugo tiltas man atrodo labai sėkmingas elegantiškas statinys.

– Guostė, ar planuojate grįžti į Lietuvą?

– Visuomet norisi grįžti namo. Tačiau dabar turiu tokių puikių galimybių, kad būtų nedovanotina jomis nepasinaudoti. Esu jauna, energinga, turiu noro ir jėgų, galiu keliauti kur noriu ir save išreikšti. Pradėjus architektūros studijas Škotijoje, vėliau pusmetį teko studijuoti Prahos universitete, o dabar beveik metus dirbu Danijoje.

Kitais metais vėl važiuosiu tobulėti į Glazgo universitetą. Man labai įdomu pamatyti skirtingas kultūras. Atsiveria plati galimybė viską palyginti visai iš kitos perspektyvos, ko daugelis architektų, užsisėdėjusių vienoje vietoje, net neapmąsto.

– Kaip manote, ar sunku būtų gauti darbo grįžus į tėvynę?

– Manau, kad nelengva. Lietuvoje daug architektų. Bet viskas priklauso nuo paskatų. Architektūra po krizės atsigauna.

Jeigu patinka, ką darai, ir turi pakankamai motyvacijos, visuo- met rasi savo vietą po saule.

– Ką svajote suprojektuoti? – Tėvams namą, kai jiems nusibos gyventi bute.

O kalbant rimtai, tai meno centro, galerijos projektas man būtų įdomiausia kūryba, atsiliepianti į mano sielos šauksmą. Škotijoje suprojektavau labai jaukią galeriją su menininko gyvenamąja ir darbo vietomis.

Restoranas įsikūrė sename pastate. Seniau čia veikė užkandinė, tačiau lankytojų neprivilijo ir ją teko uždaryti.

Interjerus kūręs architektas dabar juos ir fotografuoja

38 kvadratiniai metrai. Mažoka restoranui? „Tikrai ne, tokį plotą lengviau suvaldyti, įgyvendinti jame savo idėjas. Didesnėse erdvėse kitos taisyklės ir reikalavimai“, – sakė interjero kūrėjas Ramūnas Manikas.

Aušra PILAITIENĖ
LR korespondentė

Klaipėdiečio sukurtas restorano „Momo Grill“ interjeras tapo nacionalinio dizaino konkurso „Gerai dizainas 2014“ nugalėtoju.

Nacionaliniu dizaino konkurso „Gerai dizainas 2014“ siekiama atrasti ir įvertinti geriausius šalies dizaino objektus. Toks įvertinimas skirtas vieninteliui interjero dizaino projektui iš dvylikos.

Klaipėdos centre, Liepų gatvėje, neseniai duris atvėręs restoranas „Momo Grill“ užkliudo ne kiekvieno praeivio žvilgsnį. Tačiau jį lankytojai jau pamėgo ne tik dėl puikių patiekalų, bet ir dėl jaukios, demokratiškos aplinkos.

Restoranas nedidukas, čia vienu metu gali būti aptarnaujami tik 38 lankytojai. Ar tokia maža erdvė nevaržė kūrėjo vaizduotės?

„Man mažą plotą lengviau suvaldyti“, – sakė 36 metų R. Manikas.

„Galiu pradėti dirbti tada, kai išvydus bendrą vaizdą kyla mintis. Paskui ieškau detalių, derinu savo sumanymus bendradarbiaudamas su šeimininkais išgryninu idėją“, – aiškino R. Manikas. Jo teigimu, daug kas priklauso nuo užsakovo, nuo to, ar pavyks užmegzti su jais dialogą. Jei to nėra – dirbti sunkoka. Taip dažniau nutinka įrengiant privačius būstus, kai tenka susidurti su inžinieriais jų savininkais.

Restoranas „Momo Grill“ įsikūrė sename pastate aukštomis lubomis. Prieš keletą metų čia veikė kasdieniška užkandinė, bet lankytojų neprivilijo ir ją teko uždaryti.

Pasak R. Maniko, restorano savininkai iš kelių pateiktų variantų išsirinko tinkamiausią ir suteikė jam veiksmų laisvę.

„Momo Grill“ interjero idėja –

Interjero idėja – šiuolaikiška, demokratiška ir neįpareigojanti aplinka.

šiuolaikiška, demokratiška ir neįpareigojanti aplinka.

Nedidelė restorano erdvė padidina atvira anga į virtuvę – gali stebėti čia dirbančius žmones. Sienų plytelės iš virtuvės zonos nusidriekia ir ant šalies sienų. Industrinio stiliaus kabantys ir sieniniai šviestuvai, skandinaviško stiliaus kėdės ir lentynos, pilnos kambarinių gėlių ir įvairių aksesuarų, kuria kiek kitoki, negu įprasta restoranui, įvaizdį – minimalų, bet dekoratyvų.

Natūralumo jam suteikia interjere panaudoti klijuotos medienos gaminiai šiuurkščiu, nusmėliuotu paviršiumi – tokie yra stalai, lentynos, spintelės.

Pastaruoju metu R. Manikas susidomėjo interjero ir menine fotografija.

R. Manikas yra ir restorano logotipo bei išorės reklamos autorius. Pastaruoju metu jį ypač paviliojo interjero ir meninė fotografija.

Nuotr. iš asmeninio albumo

G.Vozbinaitė tėvams suprojektuos namą, kai jiems nusibos gyventi bute.

www.naujasbustas.lt

BUTAI PLYTU MURO NAMUOSE SU DALINE APDAILA

EITMINŲ G. 12, PASILAIAČIAI, VILNIUS (5 korpusas)
2 kambarių butai nuo 44,40 kv. m. Kaina nuo 170000 Lt.

GABJOS G. 40, PASILAIAČIAI, VILNIUS
LIKO TIK KELI BUTAI. Pridavimas 2014 m. gegužės mėn.
UAB „Dėvėna“, Vilnius, tel. (8 5) 278 8777,
mob. tel.: 8 699 01 857,
8 650 48 800, 8 650 40 721.